

Θεσσαλιώτιδος Τιμόθεος: Ο Θεός φανέρωσε από την αφάνεια τον Άγιο Φανούριο

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Πανηγύρισε το Ιερό Παρεκκλήσιο προς τιμήν των Αγίων Φανουρίου, Αποστόλου Κλεόπα και Ειρήνης στην Καρδίτσα την Τρίτη 27 Αυγούστου 2024.

Στην Ακολουθία του Όρθρου χοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος και στη συνέχεια τέλεσε την Θεία Λειτουργία.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε:

«Πάρα πολλά μπορούμε να προσεγγίσουμε σκεπτόμενοι, την υπόδειξη του Αποστόλου Παύλου, ενός έμπειρου πνευματικού κατηρτισμένου όχι μόνο στη διακονία του Ευαγγελίου, αλλά και εις τα ύψη της αρετής. Δηλαδή μας λέγει ότι, ξέρετε μόνοι σας δεν μπορείτε να κάνετε κάτι. Ο άνθρωπος είναι αδύναμος και όχι μόνο είναι αδύναμος, εύκολα πειράζετε και περισσότερο αποδυναμώνεται εξαιτίας

αυτού του πειρασμού. Γι' αυτό λοιπόν, προσπαθήστε να ενδυναμώνεστε από τον Κύριο.

Άρα, για να ενδυναμωνόμαστε από τον Κύριο, σημαίνει ότι θα πρέπει να έχουμε μαζί μας τον Κύριο. Και να κατανοούμε, ότι εν τω κράττει της ισχύος αυτού, με τη δύναμη Εκείνου, εμείς πορευόμαστε στη ζωή μας και διαχειριζόμαστε τα πράγματα του κόσμου, της καθημερινότητάς μας και της σωτηρίας μας.

Και η εορτή του Αγίου Φανουρίου, αδελφοί, μια πρόκληση στην πνευματική μας ζωή είναι, πρόκριμα πνευματικό, αλλά και πρόσκληση για να θυμηθούμε αυτό το οποίο είπε ο Κύριος. Ένας άγιος, αφανής για πολλούς αιώνες, διότι η μορφή του και η ενδυμασία του εις το ιερό εικόνισμά του, το οποίο ευρέθηκε εκεί στην Ρόδο, στα θεμέλια του κάστρου της Ρόδου, ανδείκνυε κάποιον μάρτυρα του τρίτου αιώνος μετά Χριστόν. Των μαρτύρων της πίστεως, των μεγάλων μαρτύρων, της πρώτης εκκλησίας. Αφανής όμως, τον οποίον ο Θεός από την αφάνεια τον πήρε και μας τον προσέφερε.

Εκείνον να τον τιμήσει και να τον δοξάσει, για την πίστη του, την ομολογία του και το μαρτύριο του. Να λοιπόν, πώς εσχατολογικά καλούνται οι άνθρωποι να ζήσουν τον Χριστό και την δύναμη και τη βασιλεία του. Και για μας, να μας τον προσφέρει ο Κύριος για να μας υπενθυμίσει ότι κι εσείς είστε αφανείς, εν Κυρίω, φανερωθείσεσθε. Θα γίνετε φανεροί.

Όσοι ζείτε την πνευματική ζωή, έρχομαι εγώ και σας ενδυναμώνω, σε συγκεκριμένες στιγμές καμπής. Ήταν μια καμπή ιστορική εκείνη η εποχή, τον δέκατο τέταρτο αιώνα δηλαδή, που παρουσιάστηκε το εικόνισμα του Αγίου Φανουρίου όταν επρόκειτο επί λατινοκρατίας, τα Δωδεκάνησα και η Ρόδος, όπως και τα Επτάνησα, να εγκαταστήσουν λατίνους επισκόπους, να αρχίσει ο ορθόδοξος χριστιανικός πληθυσμός να αλλοιώνεται και να χαθεί η πίστις, η αληθινή ορθόδοξη πίστις εις στον ζώντα και αληθινό Θεό. Και έρχεται ο Θεός μέσα από τα θεμέλια ενός κάστρου και αλλάζει την ιστορία του. Αλλάζει τον ρου της ιστορίας.

Η αλήθεια βέβαια είναι ότι ενώ ο Θεός παρουσιάζεται, εμείς, επειδή μετέχουμε και της ύλης, πάντοτε πειραζόμεθα. Γιατί δεν είμαστε μόνο πνευματικοί. Και εκεί που έχουμε σχέση της ύλης και του πνεύματος, υπάρχει ο πειρασμός, αν θυμηθούμε λίγο το θαύμα του κυρίου διαβάσαμε την προπροηγούμενη Κυριακή με τον πολλαπλασιασμό των άρτων και των ιχθύων, όταν τους έδωσε ο Κύριος φαγητό, πολύ εύκολα αποφάσισαν να τον κάνουν βασιλέα ένα τέτοιο βασιλέα θέλουμε. Να

καθόμαστε, να μας διδάσκει και να μας ταΐζει. Μπαίνουμε λοιπόν όλοι σε αυτόν τον πειρασμό.

Γι' αυτό και χρειάζεται να έχουμε συνείδηση ισχυρή και σταθερά. Και να βεβαιώνεται αυτή η συνείδησή μας και η πίστη μας, «εν τω κράττει της ισχύος του Κύριου. Από εκεί παίρνουμε. Από κει αντλούμε δύναμη.

Και το πιο απλό που δυστυχώς όλους μας φυσιολογικό όμως, φυσιολογική πορεία και δρόμος, είναι η ασθένεια. Που τότε, έτσι θυμόμαστε περισσότερο τον Θεό και την Παναγία και τους Αγίους.

Και όταν είναι και πιο δυσκολομεταχειρίστη η ασθένειά μας, καταλαβαίνετε πόση ακόμη μεγάλη προσπάθεια κάνουμε και εντείνουμε τις προσευχές και την διάθεσή μας προς τον Θεό.

Σημασία λοιπόν αδελφοί, έχει, τελειώνοντας, να μην πειραζόμαστε, αλλά να ισχύουμε το εν τω ενδυναμούνται με Χριστώ. Όλη δηλαδή η ζωή μας να είναι μια σχέση με τον Θεό. Μία σχέση, η οποία θα αντλεί δύναμη από τον Θεό και θα καταρτιζόμαστε πνευματικά και θα χαριτωνόμαστε και τότε, με διαφορετικό πνεύμα θα αντιμετωπίζουμε την πείνα μας και την δίψα μας. Την σωματική και την πνευματική. Την ασθένειά μας. Την πτώση μας και την ανόρθωσή μας. Είναι κι αυτά στοιχεία που συνθέτουν τον χαρακτήρα του ανθρώπου και ο Άγιος Φανούριος, αυτό έρχεται να μας πει σήμερα, αλλά και κυρίως η χάρις του Θεού που μας τον χάρισε και εκείνος, ως δούλος γνήσιος, φωτίζεται από το φως και ισχύεται από την δύναμη του δωρεοδότη Χριστού και εμάς μας τον χαρίζει για να παίρνουμε περισσότερη δύναμη στη ζωή μας».

<https://www.imthf.gr/images/nea/2024/08/27/mp3.m4a>

